

Porušení práva Společenství

ve věci (ne)dovolené výroby konopí

Porušení práva Společenství **ode dne 1.4.2013, tzn. od** neoznámení novely §§ 24 odst. 1 písm. a, 24a) a 24b) zákona o návykových látkách a zákona o léčivech zákonem č. 50/2013 Sb. ve věci pěstování, zpracování a distribuce konopí s obsahem nad 0,3% THC. Dále **ode dne 1.6.2009, tzn. od** neoznámené novely § 8, odst. 1 zákona o návykových látkách zákonem č. 141/2009 Sb. věci výroby konopí jako léku.

Právní analýza rozhodnutí Ústavního soudu ČR vůči odsouzeným

členům výzkumu asociace Cannabis is The Cure, z.s. za nedovolenou výrobu konopí

- 1) Miroslavu Kočířovi a Janě Kočířové vedené u Ústavního soudu ČR pod sp.zn. IV.ÚS 1140/18
- 2) Dále je analýza podkladem k dovolání Nejvyššímu soudu ČR (a opětovným obžalobám) na Mgr. Dušana Dvořáka na rozhodnutí odvolacího Krajského soudu v Brně dne 22.5.2018, č.j. 8 To 102/2018-998 a č.j. 8 To 102/2018-1014
- 3) Dále je analýza podkladem k dovolání Marka Rybáře Nejvyššímu soudu ČR na rozhodnutí odvolacího Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci dne 3.9.2018, č. j. 2 To 73/2018-800
- 4) Dále je analýza podkladem ke stížnosti ministru spravedlnosti na porušení zákona a práva Společenství nepředat - v analogických trestních řízeních a s analogickou argumentací - předběžné otázky Soudnímu dvoru (ev. návrhu na obnovu) u odsouzeného Slavomila Boudného, spis Obvodního soudu pro Prahu 7, č.j. 24 T 48/2016, odsouzeného Tomáše Houfka, spis Krajského soudu v Brně č.j. 40 T 3/2017, odsouzeného Davida Čechmánka a Davida Vybírala, spis veden u Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně č.j. 61 T 1/2017, odsouzeného Miroslava Tetoura, spis veden u Krajského soudu v Českých Budějovicích č.j. 20 T 45/2011 a odsouzeného Dušana Dvořáka a poškozené Radomíry Dvořákové, spisy vedeny u Okresního soudu v Prostějově č.j. 2 T 104/2010 a 11T130/2016.

Specifikace porušení práva Společenství

I.

1. Ústavní soud se dne 5.10.2017, sp.zn. III ÚS 3354/16 a opětovně dne 16.9.2018, sp.zn. II. ÚS 2804/18 **vzdal zcela nesmyslného, nicméně dlouhá léta používaného nepravdivého argumentu pro obhajobu vynesení odsuzujících verdiktů nad odsouzenými členy výzkumu Konopí je lék za nedovolenou výrobu konopí, dle kterého zákon o návykových látkách (ZoNL)**

údajně není technickým předpisem ⁽¹⁾, neboť plní přímo závazné akty práva EU ⁽²⁾ – konkrétně nařízení EP a Rady (ES) č. 273/2004 o prekurzorech drog - ve smyslu notifikační směrnice, přestože zákon o prekurzorech drog č. 272/2013 Sb. konopí neuvádí a nařízení EP a Rady (ES) nelze implementovat! Viz nepravdivá rozhodnutí Ústavního soudu sp.zn. II. US 664/12, IV. US 4859/12, II. US 1311/13, II.ÚS 289/14, I. ÚS 2431/15, II. 3196/15 a III. US 396/16 ⁽³⁾

2. **Ve své urputné snaze docílit vysněného cíle, tj. odsuzujících verdiktů**, se však Ústavní soud dne 5.10.2017, sp.zn. III ÚS 3354/16 a opětovně dne 16.9.2018, sp.zn. II. ÚS 2804/18 pustil do **další nesmyslné a zcela účelové argumentace**, kterou lze shrnout tak, že otázka nevymahatelnosti technických předpisů zákona č. 50/2013 Sb (konopí do lékáren) **údajně není nějak relevantní, neboť** na každý pád je třeba aplikovat dosavadní prohibiční režim (§§ 4, 8 a 24 ZoNL), který jakožto předpis, přijatý před vstupem ČR do EU, **nepodléhá notifikaci**.
3. Odsouzení členové asociace Cannabis is The Cure,z.s. si dovolují tuto - snad už poslední - iluzi Ústavního soudu **zbořit**, neboť z hlediska práva Společenství je třeba rozhodující právní otázku postavit jinak, a to **následovně**:
4. Přijetím po vstupního liberalizačního režimu doznal před vstupní prohibiční režim odchylku v tom smyslu, že obecný zákaz nakládat s konopím – viz „zakazuje se pěstovat [...] konopí“ dle § 24 odst. 1 ZoNL - NEPLATÍ, pokud jsou splněny podmínky zákona konopí do lékáren – viz dikcí § 24a odst. 1 ZoNL „Pěstovat konopí za léčebnými účely MŮŽE [...]“ (zdůraznění dodáno).
5. Odsouzení tvrdí, že právo na pěstování konopí je doprovázeno podmínkami, jako je zejména požadavek distribuce přes lékárny, **které je třeba považovat za technický předpis** ve smyslu notifikační směrnice a které jsou nevymahatelné, neboť byly přijaté po vstupu ČR do EU bez notifikace Evropské komisi v rozporu s notifikační směrnicí ⁽⁴⁾.
6. Jak odsouzení uvedli, představuje požadavek distribuce konopí přes lékárny dle § 24b odst. 2 ZoNL **technický předpis**, neboť v jeho případě se jedná o tzv. jiný požadavek při uvádění výrobku na trh ve smyslu notifikační směrnice (viz rozsudek Soudního dvora ve věci C267/03 *Lindberg*, dle jehož struktury je vypracován uvedený dokument „Porušení práva Společenství Českou republikou od účinnosti novely č. 50/2013 Sb.“)

1 Citujme nálezn sp.zn. III.ÚS 3354/16, bod 34 ze dne 5.10.2017: “ “[o] technický předpis [...] v případě zákona o návykových látkách **de iure jde**. Jak vyplývá z judikatury Soudního dvora [...], notifikační povinnost dle směrnice [...] se uplatňuje i v **tretním řízení** [...] a stanovení požadavků na určitý obsah látky nepochybně jako technickou specifikaci dle čl. 1 bodu 2. směrnice Evropského [...] **kvalifikovat lze.**”

2 Citujme nálezn Pl. ÚS 50/04 ze dne 8. 3. 2006 k Nařízení ES č. 1609/2005: “ Nařízení ES je bezprostředně aplikovatelné v právu členských států a nepředpokládá další implementaci ve vnitrostátním právu“.

3 **Citace ústavního soudu dne 13.4.2012 sp.zn. II. US 664/12: “ ... (nejvyšší soud) objasnil, z jakých důvodů nepředložil Soudnímu dvoru Evropské unie k rozhodnutí předběžnou otázku. Učinil totiž závěr, že zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, není technickou normou, kterou je třeba nahlásit podle směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 98/34, o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů s tím, že takový postup je vyloučen již s ohledem na ustanovení § 1 odst. 1 uvedeného zákona, podle něhož povinnosti stran **zacházení s prekurzory a pomocnými látkami vykonává podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství členský stát.**”**

4 Původně směrnice 83/189/EHS, pak směrnice 98/34/ES, nyní směrnice 2015/1535/EU

7. Vedle požadavku distribuce přes lékárny, **představují technické předpisy i požadavky**, že pouze osoby s licenci mohou konopí pěstovat a dále že veškeré konopí musí být předáno SÚKL dle § 24b ZoNL, který jej dále distribuuje výlučně lékárnám. U obou požadavků se jedná o nutné předpoklady pro uvádění konopí na trh prostřednictvím lékáren, což, jak bylo uvedeno v předchozím bodě, **představuje technický předpis**.
8. Co zbývá z dikce §§ 24a 24b ZoNL (a § 79a zákona o léčivech) po vynechání uvedených nenotifikovaných technických předpisů (požadavků na licenci, předání SÚKL a distribuci přes lékárny)? Nic jiného než **(ničím neomezené) právo na pěstování konopí dle návětí § 24a odst. 1 ZoNL „Pěstovat konopí za léčebnými účely může [pozn. autora: každá] osoba“**
9. Znění §§ 24a 24b ZoNL (a § 79a zákona o léčivech) po vynechání uvedených nenotifikovaných technických předpisů, **tedy de iure zní :**
10. (1) Pěstovat konopí pro léčebné použití může ~~jen taková právnická nebo podnikající fyzická~~ [pozn. autora: každá] osoba, ~~kteře byla k této činnosti udělena licence Státním ústavem pro kontrolu léčiv. Držitel licence může pěstování konopí pro léčebné použití zahájit, jen pokud má uděleno povolení k zacházení s návykovými látkami a přípravky. [...]~~
11. Uvedené tvrzení zcela odpovídá rozsudku Soudního dvora ve věci C-144/16 *Município de Palmela*, který v bodě 38 upřesnil, že „dovolávat se [...], nesděleného technického předpisu [...], postihuje jen uvedený technický předpis, a **nikolí celý právní předpis, v němž je obsažen**“ (zdůraznění dodáno).
12. Z toho vyplývá, že právní účinky zbývající části předpisů, která není technickým předpisem, jako je návětí § 24a odst. 1 ZoNL „Pěstovat konopí za léčebnými účely může“ **ZÚSTÁVAJÍ ZACHOVÁNY** s tím, že takto formulovaná norma s nespifikovaným okruhem adresátů se nutně vztahuje **na každou osobu**.
13. Z všeho toho nutně plyne, že pokud právní řád stanoví, že pěstovat konopí za léčebnými účely lze, ale ostatní s tím související **restriktivní podmínky nemohou být vůči odsouzeným vymáhány, neboť představují neoznámené technické předpisy**, jejichž nevymahatelnosti se odsouzení dovolávali, je třeba dospět k závěru, že právo stanoveného návětím § 24a ZoNL na pěstování konopí za léčebnými účely **SVĚDČÍ ODSOUZENÝM** bez dalšího omezení!
14. Nutno tedy dospět k závěru, že ani režim zákona konopí do lékáren přijatý po vstupu ČR do EU nebyl Komisi oznámen v souladu s notifikační směrnicí a tudíž:
15. Je na odsouzené neaplikovatelný v částech, ve kterých stanoví technické předpisy pro nakládání s konopím (licence, distribuce přes SÚKL a lékárny),
16. Je na odsouzené aplikovatelný v části, ve které návětím § 24a ZoNL přiznává právo na pěstování konopí za léčebnými účely.
17. Na základě uvedeného je zjevné, že se prvoinstanční soudy dopustily nesprávného právního posouzení, když odbyly argumentaci odsouzených, že námitka „týkající se nenotifikace sporných ustanovení zákona o návykových látkách [...] je zcela mylná či účelová“ a aplikovali předvstupní **prohibiční režim §§ 4, 8 a 24 ZoNL**.

18. Nutno dodat, že obdobně nesmyslně se bohužel vyjádřil i Ústavní soud v rámci novějšího nálezu 16.9.2018, sp.zn. II. ÚS 2804/18, který v jiné avšak zcela identické kauze týkající se odsouzeného Mgr. Dušana Dvořáka shledal, že „Stěžovatelem citované § 24a a 24b zákona o návykových látkách totiž vůbec nebyly v předmětném řízení aplikovány, **jelikož trestná činnost souvisela s porušením § 4, § 8 a § 24 téhož zákona**“. Viz proto neoznámená novelizace § 8, odst. 1 zákona o návykových látkách zákonem č. 141/2009 Sb. věci výroby konopí jako léku a výše uvedená odmítavá nepravdivá rozhodnutí o konopí jako prekurzoru (chemické látce k výrobě chemických drog) sp.zn. II. US 664/12, IV. US 4859/12, II. US 1311/13, II.ÚS 289/14, I. ÚS 2431/15, II. 3196/15 a III. US 396/16 ⁽⁵⁾
19. Proti uvedenému svědčí nejen výše uvedená argumentace a v rámci ní recentní rozsudek Soudního dvora ve věci C-144/16 *Município de Palmela*, ale starší unijní judikatura **založená na rozsudku ve věci C-273/94 Komise v Nizozemsko**. V bodě 13 tohoto rozsudku Soudní dvůr konstatoval, že „*Předpis [pozn.: v našem případě zákon konopí do lékáren] odchylující se od jiného již existujícího technického předpisu [pozn.: v našem případě prohibiční ustanovení ZoNL] představuje technický předpis, neboť stanoví alternativní technické specifikace, jejichž dodržování je povinné. Každý, kdo se chce odchýlit od existujícího pravidla, je povinen dodržet soulad s alternativními specifikacemi za účelem vytvoření daného výrobku nebo jeho uvedení na trh*“.
20. V dané věci Nizozemsko zavedlo alternativní ingredience pro výrobu másla, které do té doby byly zakázané.
21. **Ačkoliv tak Nizozemsko zavádělo liberálnější (alternativní) režim (stejně jako v případě zákona konopí do lékáren) měla nenotifikace toho režimu v souladu se unijním právem nejen za důsledek, že Nizozemsko nemohlo aplikovat tuto liberálnější úpravu, ale hlavně ten následek, že ani nemohlo aplikovat svojí předchozí (restriktivnější) úpravu (v našem případě prohibiční ustanovení ZoNL) a naopak muselo akceptovat všechny ingredience.**
22. Nelze než konstatovat, že s ohledem na recentní judikaturu ESLP argumenty českých soudů včetně Ústavního soudu neobstojí jako odůvodnění pro případné nepoložení předběžné otázky Soudnímu dvoru.
23. **Lze tak rekapitulovat:**
24. České soudy se po 8 letech vzdaly bludu, že se konopí je prekurzor a ZoNL není technickým předpisem k výrobě konopí jako léku ⁽⁶⁾, **aniž by předchozí mylné verdikty vzaly v potaz.**

5 Citace ústavního soudu dne 13.4.2012 sp.zn. II. US 664/12: " ... (nejvyšší soud) objasnil, z jakých důvodů nepředložil Soudnímu dvoru Evropské unie k rozhodnutí předběžnou otázku. Učinil totiž závěr, že zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, **není technickou normou**, kterou je třeba nahlásit podle směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 98/34, o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů s tím, že takový postup je vyloučen již s ohledem na ustanovení § 1 odst. 1 uvedeného zákona, podle něhož povinnosti stran **zacházení s prekurzory a pomocnými látkami vykonává podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství členský stát**.“

6 Citujeme nálezní sp.zn. III.ÚS 3354/16, bod 34 ze dne 5.10.2017: " "[o] technický předpis [...] v případě zákona o návykových látkách **de iure jde**. Jak vyplývá z judikatury Soudního dvora [...], notifikační povinnost dle směrnice [...] se uplatňuje i v **trestním řízení** [...] a stanovení požadavků na určitý obsah látky nepochybně jako technickou specifikaci dle čl. 1 bodu 2. směrnice Evropského [...] **kvalifikovat lze**." "

25. České soudy uznaly, že ZoNL a zákon konopí do lékáren obsahuje technické předpisy, které nebyly oznámeny Evropské komisi.
26. Na základě výše uvedené argumentace a zejména s ohledem na rozsudek Soudního dvora ve věci C-144/16 *Município de Palmela* je zákon konopí do lékáren, který byl přijat po vstupu ČR do EU,
27. Neaplikovatelný na odsouzené v částech, ve kterých stanoví technické předpisy pro nakládání s konopím (licence, distribuce přes SÚKL a lékárny),
28. Aplikovatelný na odsouzené v části, ve které návětím § 24a ZoNL přiznává právo na pěstování konopí za léčebnými účely.
29. Argumentace Ústavního soudu, že otázka nevymahatelnosti technických předpisů zákona konopí do lékáren není nějak relevantní a že je třeba aplikovat dosavadní prohibiční režim (§§ 4, 8 a 24 ZoNL), který jakožto předpis, přijatý před vstupem ČR do EU, nepodléhá notifikaci, **je tudíž chybná, účelová a ignoruje čl. 2 odst. 4 Ústavy, dle kterého občan může činit, co není zákonem (v tomto případě zákonem konopí do lékáren a zejména návětím § 24a ZoNL stanovující právo na pěstování konopí za léčebnými účely) zakázáno.**
30. Nalézací soudy se tak opakovaně vědomě dopustily nesprávného právního posouzení ^(?) a nepoložily předběžné otázky Soudnímu dvoru.
31. Jakým dalším nelogickým a nepravdivým bludem budou české soudy dále odsuzovat členy výzkumu asociace Cannabis is The Cure, z.s. a jeho vedoucího Mgr. Dušana Dvořáka, který byl od roku 2010 již 10x v této věci obviněný, místo toho, aby uznaly pro ně snad nepředstavitelné, **že nejsou zákonodárci**, na které vlastní důvodná podezření na trestnou činnost proti občanům ve výzkumu Konopí je lék (Cannabis is The Cure) svádějí (viz usnesení Nejvyššího soudu dne 13.12.2017 sp.zn. Tdo 1499/2017, bod 6 a 7 vs. body 13 - 25, zejména bod 19 odkazující na analogické vyvinění se soudců z participace na spáchaných zločinech na členech výzkumu jako uvedli soudci ústavního soudu dne 5.10.2017 sp.zn. III ÚS 3354/16) a kdy pochopí, **že trestní sankce se mohou ukládat pouze v souladu s právem a v tomto případě také s právem Společenství**, které je součástí českého právního řádu, to uvidíme v dalším verdiktu.
32. **Předběžná otázka Soudnímu dvoru tedy zní:**
33. „Je třeba čl. 5 směrnice 2010/535 ve světle skutečnosti, že Soudní dvůr v rozsudku ve věci C-144/16 *Município de Palmela* upřesnil, že se nevymahatelnost neoznamovaného technického předpisu vztahuje jen na dotčené technické předpisy (požadavky) a nikoliv na celý právní předpis, vykládat v tom smyslu, že české soudy musí aplikovat zákon č. 50/2013 Sb. v části, ve které přiznává návětím § 24a zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách právo na pěstování konopí, a nemohou nevymahatelnost daných technických předpisů *de facto* odmítat s argumentací, že aplikují ustanovení zákona o návykových látkách, která zakazují pěstování a nakládání s konopím přijata před vstupem České republiky do EU?“

7 Evropský soud pro lidská práva dne 20. 9. 2011, č. 3989/07 a 38353/07 a nálezy Ústavního soudu č.j. II. ÚS 1009/08 ze dne 8.1.2009.ve věci *Pfizer*, body 22 a 30, dále sp. zn. II. ÚS 1658/11 ze dne 29. 11. 2011 a sp. zn. II. ÚS 2504/10 ze dne 10. 9. 2012 označily **nepoložení předběžné otázky Soudnímu dvoru za porušení základního práva na spravedlivý proces** a základního práva na zákonného soudce, v případě stěžovatelů pak také porušení základního práva na udělení trestu toliko na základě zákona.

